

ת"ד 12734/07/19 - מדינת ישראל נגד מלי מזלי משלי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

08 יולי 2021

ת"ד 12734-07-19 מדינת ישראל נ' משלי
לפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מלי מזלי משלי

הנאשם

גזר דין

האשמה ומהלך הדיון

1. הנאשמת הודתה והורשעה בכתב האישום המתוקן המייחס לה עבירות של: **נהיגה שלא בכיוון החץ**- עבירה לפי תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); **חבלה של ממש לפי סעיף 38 לפקודת התעבורה** - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); **התנהגות הגורמת נזק** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; ו**נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

2. על פי הנתען בכתב האישום המתוקן, בתאריך 24.03.19 בשעה 18:45 נהגה הנאשמת ברכב פרטי ברח' קרן היסוד מכיוון כללי כיכר פלומר לכיוון כללי כיכר פריז בירושלים.

הנאשמת נהגה בכביש המחולק לנתיבים בנתיב אשר יועד לתחבורה ציבורית בלבד ובו מסומנים חיצים על גבי הכביש המורים על נסיעה ישר בלבד.

אותה עת בכיוון נסיעת הנאשמת ובנתיב המקביל מימין לנתיב נסיעתה נסע אופנוע (להלן: "**האופנוע המעורב**").

הנאשמת נהגה ברשלנות ובקלות ראש בכך שנסעה בנתיב שאינו מיועד לרכב פרטי וביצעה פנייה ימינה בניגוד לחץ המסומן בנתיב נסיעתה ומורה ישר בלבד ובכך חסמה דרך נסיעת הרכב המעורב וגרמה לתאונה בכך שפגעה בו.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הנאשמת ונזקקה לטיפול רפואי, כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו והמעורב נחבל חבלה של ממש כדלקמן:

שבר בשורש כף היד ושבר בקרסול שמאלי.

הנהג המעורב אושפז בבית החולים למשך כשלושה שבועות מיום התאונה ועבר תחת הרדמה כללית ניתוח להחזרה פתוחה וקיבוע פנימי של השבר בכף היד וכן החזרת השבר בקרסול אנטומית וקיבוע על ידי פלטה וברגים.

טיעוני המאשימה לעונש

3. ב"כ המאשימה טוענת כי, הנאשמת גרמה לתאונת דרכים לאחר שנסעה בנתיב תחבורה ציבורית ועוד הוסיפה ונסעה בניגוד לכיוון החץ לאחר שפנתה ימינה ופגעה באופנוע המעורב. כתוצאה ממעשי הנאשמת נגרמו למעורב חבלות של ממש לרבות שברים בכף היד ובקרסול. החבלות אותן גרמה הנאשמת הינן חבלות שלדעת המאשימה ילוו את המעורב כל חייו גם אם מדובר בשברים שהתאחו.
4. ב"כ המאשימה ציינה את עברה של הנאשמת אשר מחזיקה ברשיון נהיגה משנת 1984 ולחובתה 17 הרשעות קודמות. לטענתה, הנאשמת נטלה חלק בהליך שיקומי אך שירות המבחן המליץ להמשיך לשלב אותה בהליך שיקומי נוסף, אולם בסופו של דבר שירות המבחן המליץ על 2 אופציות להטלת עונש על הנאשמת האחת כוללת עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות וזו עמדת המאשימה בעניין הענישה.
5. ב"כ המאשימה מבקשת לקבוע כי מתחם הענישה יתחיל מ- 3 חודשי מאסר עד 12 חודשי מאסר בפועל, פסילה בין 40 חודשים לבין 6 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.
6. לטענת ב"כ המאשימה, מאחר והנאשמת ללא עבר מכביד מבוקש למקם את עונשה ברף התחתון של המתחם ולהטיל עליה מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה ארוכה לתקופה של 5 שנים, מאסר על תנאי של 12 חודשים לתקופה של 3 שנים, פסילה על תנאי של 12 חודשים לתקופה של 3 שנים, פיצוי לנפגע העבירה וקנס.
7. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמת הודתה רק בפתח ישיבת ההוכחות לאחר שהוזמנו כל עדי התביעה ואין לומר כי היא חסכה זמן שיפוטי.

טיעוני ההגנה לעונש

8. ב"כ הנאשם טוען כי כאשר טוענים לעונש לאחר למעלה משנתיים ממועד התאונה ומעלים טענה על חבלות שנותרו לנפגע העבירה אשר ילוו אותו כל חייו צריך להביא זאת באמצעות תצהיר של נפגע העבירה ואין מקום להסתפק בטענה במהלך דיון ללא כל אסמכתא.
9. ב"כ הנאשמת הדגיש את לקיחת האחריות מהיום הראשון, את הודאתה של הנאשמת, שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן. בתמיכה לכך הפנה ב"כ הנאשמת לתסקירים הרבים שהוגשו בעניינה.
10. עוד טען ב"כ הנאשמת כי שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה שיקומית בדמות של"צ לתקופה ארוכה לצד צו מבחן למשך שנה.
11. לטענת ב"כ הנאשמת, המתחם בענייננו אכן מתחיל ממאסר בעבודות שירות אך הוא מבקש לחרוג מהמתחם וזאת בשים לב לכך שהנאשמת עברה הליך שיקומי מרשים אצל שירות המבחן.

התסקירים

12. שירות המבחן הגיש ארבעה תסקירים בעניינה של הנאשמת.
13. בתסקיר הראשון, מיום 30.06.20, פורטו נסיבות חייה של הנאשמת והעובדה שמדובר בנאשמת בת

58, נשואה ואם לארבעה ילדים בוגרים, המתגוררת בירושלים עם שניים מילדיה, ומועסקת כשנה דרך חברת כוח אדם בעבודת משק במוסד אקדמי. עוד צוין כי הנאשמת הביעה תקווה כי יחודש חוזה ההעסקה שלה ותוכל להפוך לעובדת במשרה קבועה, דבר אשר יגרום לה יציבות כלכלית ובטחון. באשר למצבה הרפואי, צוין כי הנאשמת סובלת ממחלת אסטמה מזה 3 שנים, ונמצאת בטיפול רפואי במישור זה.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת קיבלה על עצמה אחריות לתאונה, והביעה תחושות של צער, אשמה ובושה על שאירע וביטאה רצון לשלם את המחיר על טעותה.

שירות המבחן התרשם כי ניהול ההליכים המשפטיים נגדה עד כה סימנו עבור הנאשמת גבול מרתיע, ההלם שחוותה בעקבות התאונה, וכן התמודדותה עם המחיר הרגשי כתוצאה מהשלכות התאונה, חידדו עבורה גבולות בכיוון של המחשת חומרת מעשיה, מפני חזרה על מעשים דומים בעתיד. כל אלו מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום, ולהימנעות מהישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בחמישה חודשים לתקופת ניסיון לצורך שילובה של הנאשמת בהליך שיקומי בקבוצת טיפול המיועדת למעורבים בתאונות דרכים.

14. הנאשמת הופנתה למרכז למשפחה ב"יד שרה" לצורך השתלבותה בטיפול פרטני, ושירות המבחן ראה לנכון למנות את ההליך המשפטי בו מצויה הנאשמת, לצורך העמקת ההיכרות עמה וביסוס הקשר הטיפולי.

15. בחלוף כשנה הוגש התסקיר האחרון בעניינה של הנאשמת לפיו עולה כי היא השתלבה בקבוצה טיפולית ייעודית לאנשים שהיו מעורבים בתאונות אשר עוסקת במעורבות בתאונה, באופייה, בתוצאותיה על הפוגע ועל הנפגע, ובאחריות של הנהג לפגיעה ולהשלכותיה הרגשיות והקונקרטיות על הנפגע. שירות המבחן ציין כי מדיווח שקיבלו ממנחות הקבוצה, הנאשמת הגיעה לכלל המפגשים, הביעה החרטה וצער, כמו גם ביטאה יכולת להיעזר בטיפול, כגורם מפחית סיכון לצורך רכישת כלים והמשך עידוד התנהגות אדפטיבית. לפיכך, שירות המבחן המליץ לשקול הטלת ענישה חינוכית הרתעתית, לצד ענישה שיקומית.

שירות המבחן הדגיש את ההתלבטות ביחס להמלצה כאשר מחד, עומדת חומרת העבירות, ותוצאותיהן הקשות על הנפגע. מאידך עומדת ההתרשמות מהנאשמת העומדת לראשונה לדין, המביעה צער על הפגיעה שגרמה לאחר, והתרשמותו כי הנאשמת חווה קשיים רבים, משפחתיים וכלכליים, ונמצאת במצב של הישרדות יום - יומית וזאת על רקע פיטוריה מהעבודה. שירות המבחן העריך כי הטלת עונש מחמיר על הנאשמת בשלב הזה, לאור מאפייניה, עלול להביא לקשיי תפקוד משמעותיים ולהשלכות רגשיות קשות והוא ראה לנגד עיניו את החשיבות בחזרה למעגל תעסוקה נורמטיבי ומתפקד, הצורך להתפרנס ולפרנס, והתמודדות עם חובות כספיים עמוקים, לצד דאגתה לבני משפחתה, וילדיה המתגוררים עמה כאשר היא נמצאת במתח כלכלי.

בנסיבות אלה, ציין שירות המבחן כי במידה ויוחלט על הטלת עונש מאסר, הוא ממליץ כי הוא יבוצע במסגרת עבודות שירות זאת לתקופה קצרה.

עוד ציין שירות המבחן כי במידה ויוחלט להימנע מהטלת מאסר הוא ממליץ לשקול הטלת צו שרות לתועלת הציבור, בהיקף נרחב, כעונש מוחשי חינוכי אשר יש בו אלמנט של נתינה למען אוכלוסייה נזקקת, שיכול להביא להעצמה של חוויית מסוגלות אישית. עונש זה לדעת שירות המבחן יש בו בכדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות, באמצעות תרומה לחברה, ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסבה.

עוד המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך לבחון אפשרויות הטיפול, ביניהם אפשרות השתלבותה של הנאשמת בקבוצת נהיגה בשיתוף "עמותת אור ירוק".

דין והכרעה

השלבים בגזירת הדין

16. חוק העונשין קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבחון בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית המשפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

מתחם הענישה בעבירה של גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה קשות

17. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, היינו "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**". לאמור, העונש הראוי יגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו של הנאשם.

18. סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע כי **מתחם העונש ההולם** את מעשי העבירות שביצע נאשם יקבע בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק. לשם כך יתחשב בית המשפט: בחומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

חומרת העבירות:

19. העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינן עבירות חמורות. תוצאות התאונה הינן תוצאות קשות שגרמו לחבלות לנהג המעורב אשר בעקבותיהן הוא אושפז למשך 3 שבועות וכן נזקק לניתוח.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

20. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות הוא שלום הציבור, שלמות הגוף והנפש והצורך לשמור על ביטחונם של משתמשי הדרך. תוצאותיה של התאונה אשר לה גרמה הנאשמת ברשלנותה - הינן תוצאות חמורות שפגעו בערכים חברתיים מוגנים.

21. נפגע העבירה לא זומן לדין על ידי המאשימה ולא הוגש מטעמו תצהיר נפגע עבירה כמתחייב על פי דין אף כי הוצע למאשימה לעשות כן. בנסיבות אלה, אין ללמוד כי הטיפול הרפואי אותו עבר הנפגע לא הטיב עימו וכי מצבו החמיר מאז התאונה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

22. מדיניות הענישה בעבירות של גרימת תאונת דרכים שכתוצאה מהן נגרמו חבלות של ממש כוללת רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות לצד פסילה ארוכה.

23. הלכה ידועה היא, שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקיו גדלים (ראו: עפ"ת 37974-07-12 סנדרוביץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.09.12)).

"לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן" (ראו: רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.06.12)).

בענייננו, מדובר בפגיעות גופניות שגרמו לשברים ביד ובקרסול אשר הצריכו ניתוח להחזרה וקיבוע תוך אשפוז לתקופה של 3 שבועות.

24. מהפסיקה שנסקרה על ידי ניתן להבחין כי הענישה הינה מגוונת והדבר תלוי ברמת הרשלנות ומידת הפגיעה.

25. מתחם הענישה בעבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין פסילה לתקופה מינימלית של 6 חודשים ועד לפסילה של 3 שנים, הכל בהתאם לתוצאות התאונה, מידת הרשלנות ולמצבו של הנפגע. אכן נהוג במקרים דומים כאשר מדובר בתאונה שגרמה לחבלות אשר כפשע בין לבין המוות, להטיל גם עונש מאסר ולו בעבודות שירות. אולם אין זה המקרה בענייננו כפי שאסביר בהמשך.

נסיבות ביצוע העבירה:

26. סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מונה רשימה שאיננה סגורה לגבי נסיבות ביצוע העבירה. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה דנן לצד השיקולים האחרים בקביעת המתחם תומכת במתחם שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל כפי שיוסבר להלן.

התאונה ארעה עת הנאשמת נהגה ברשלנות ובקלות ראש בכך שנסעה בנתיב שאינו מיועד לרכב פרטי וביצעה פנייה ימינה בניגוד לחץ המסומן בנתיב נסיעתה ומורה ישר בלבד ובכך חסמה דרך נסיעת הרכב המעורב וגרמה לתאונה בכך שפגעה בו.

רשלנותה של הנאשמת בגרימת התאונה הייתה גבוהה שכן כאמור היא סתה מנתיב הנסיעה, חסמה את דרך נסיעת הרכב המעורב וגרמה לתאונה בכך שפגעה בו.

27. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בפסיקה הנוהגת, לרבות הפסיקה שהועברה על ידי ב"כ הצדדים, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בענייננו מתחיל כאמור ממאסר לתקופה של 3 חודשים, לצד פסילה של 6 חודשים עד למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים לצד פסילה ממשוכת של 3 שנים.

העונש הראוי לנאשמת

28. בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות והמיוחדות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירות.

29. זה המקום לציין כי במקרה דנן מלאכה קשה מוצבת בפני בית המשפט אשר צריך לגזור את דינה של הנאשמת שהינה אדם נורמטיבי, בת 58 המחזיקה ברישיון נהיגה משנת 1984 ואין לחובתה הרשעות קודמות משמעותיות, אשר סובלת מבעיות רפואיות ושנסיבות חייה אינן קלות כפי שפורטו בתסקירים.

30. עוד ובנוסף, הנאשמת עברה הליך שיקומי ארוך כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, דבר המצדיק לטעמי חריגה מהמתחם כפי שיפורט להלן.

31. סעיף 40ד לחוק העונשין קובע, כדלקמן:

"(א) **קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.**

(ב) **היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין.**

כלומר, שיקולים שיקומיים יש בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע ולהפחתה בעונש המאסר בפועל (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.07.13).

32. בענייננו, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת עונש מאסר בפועל. הליך השיקום בו נמצאת הנאשמת מצדיק סטייה לקולא מהמתחם והימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל על מנת שלא לפגוע בהמשך ההליך שיקומי אותו עוברת הנאשמת. ההליך הטיפולי אותו עוברת הנאשמת מגלה פוטנציאל שיקומי ממשי. שירות המבחן ציין את ההשלכות הקשות שיהיו בהטלת עונש מאסר על הנאשמת ועל כן הטלת מאסר על הנאשמת תביא לטעמי להידרדרות מצבה ולא תביא לתועלת חברתית.

33. העונש הראוי לנאשמת הינו לטעמי צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 350 שעות לצד פסילה לתקופה ארוכה צו מבחן ועונשים צופי פני העתיד לצד פיצוי לנפגע.

אמנם הטלת פיצוי לא תכפר על הסבל שעובר הנפגע, אך יש בו בוודאי כדי להקל עליו ולהוות רכיב ענישה המבטא את הצער.

האפשרות של הנפגע לתבוע פיצוי מחברת הביטוח אינה צריכה להשפיע על זכותו לקבל פיצוי מן הנאשמת, במסגרת ההליך הפלילי לפי סעיף 77 לחוק העונשין (ראו: ת"פ 7151/08 **מ"י נ' קלדרון** (פורסם בנבו, 01.03.10); ע"פ 70306/06 **פפרוני נ' מ"י** (פורסם בנבו, 18.09.07).

על כן, אני מוצא לנכון להטיל על הנאשמת כאמור צו של"צ נרחב, צו מבחן לשנה, פסילה לתקופה של 18 חודשים, פיצוי לנפגע וענישה צופה פני העתיד כפי שיפורט להלן.

לפיכך, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, החל מיום 03.10.21.

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים.

הנאשמת תפקיד רשיונה או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 03.10.21.

תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. אני מצווה על מאסרה של הנאשמת למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם תורשע בגרימת תאונת דרכים עם פגיעות גוף.

ה. הנאשמת תבצע 350 שעות שירות לתועלת הציבור, בכפוף לתוכנית שיגיש שירות המבחן.

שירות המבחן יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות, תוך מתן הודעה לבית המשפט.

הוסברו לנאשמת משמעות הצו, מטרת השירות ופרטיו.

הנאשמת הזהרה כי אם לא תמלא כנדרש אחר צו השירות ישקול ביהמ"ש לבטל את הצו ולהטיל עליה עונש נוסף.

במידה ולא תעמוד בשל"צ, בית המשפט ישוב וידון בעניינה.

ו. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשמת תעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים מהיום. הנאשמת תשולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ותבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

מובהר לנאשמת כי אם לא תמלא כנדרש את המוטל עליה, או אם תורשע בעבירה פלילית או בעבירת תעבורה כלשהי, בהיותו חסר רשיון נהיגה, ישוב ביהמ"ש וידון בעונש שיוטל עליה.

ה. על הנאשמת לשלם לנפגע פיצוי בסך של ₪ 5,000 הסכום האמור ישולם ב- 10 תשלומים ויופקד במזכירות בית המשפט החל מיום 03.10.21.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"א, 08 יולי 2021, במעמד הנוכחים

עמוד 7

